

Lovforslag nr. L 112 og 114. Betænkning afgivet af finansudvalget den 2. februar 1979

Betænkning

over

I. Forslag til lov om om bemyndigelse til optagelse af indenlandske statslån og

II. Forslag til lov om optagelse af statslån i udlandet

Udvalget har behandlet lovforslagene og herunder stillet spørgsmål til finansministeren. Besvarelsen af spørgsmålene er optrykt som bilag til nærværende betænkning. Udvalget har tillige afholdt samråd med finansministeren og økonomiministeren.

Ad I. Forslag til lov om bemyndigelse til optagelse af indenlandske statslån

Finansministeren har stillet nedenstående ændringsforslag vedrørende lovens ikrafttrædelsestidspunkt.

Et *flertal* (udvalget med undtagelse af fremskridtspartiets, det konservative folkepartis, socialistisk folkepartis, Danmarks kommunistiske partis og Danmarks retsforbunds medlemmer) indstiller herefter lovforslaget til *vedtagelse* med den af finansministeren foreslåede ændring.

Et *mindretal* (fremskridtspartiets medlemmer af udvalget) indstiller lovforslaget til *forkastelse*, idet fremskridtspartiet mener, at denne enorme bemyndigelse til gældsætning er helt uansvarlig – dette også under indtrykket af, hvad der er sket omkring de danske statsobligationer i løbet af januar 1979. Fremskridtspartiet finder, at den enorme gældsætning af det danske samfund reelt svarer til, at regeringen køber propaganda til sine partier for disse store gældsætningsbeløb, idet det store offentlige overforbrug bibringer befolkningen det indtryk, at det jo egentlig går helt godt i Danmark. Det stik

modsatte er tilfældet. Efterhånden som gældsætningen vokser, bliver det en meget svær opgave for ansvarlige partier at overtage ledelsen af Danmark, når de enorme gældsbyrder skal afvikles, samtidig med at der skal skaffes 300.000–400.000 nye arbejdspladser i den private produktionssektor.

Et *andet mindretal* (det konservative folkepartis medlem af udvalget) erkender, at der med den vedtagne finanslov for 1979 er behov for en betydelig likviditetsopsugning.

Det konservative folkeparti kan imidlertid ikke tilslutte sig den af regeringen anvendte fremgangsmåde, hvorefter likviditetsopsugningen alene skal ske ved stadig flere statslige lånoptagelser. Som anført i bemærkningerne til lovforslaget har den stadig voksende statslige lånoptagelse medført, at regeringen af hensyn til tilbagebetalingsforpligtelsen i de kommende år nu vil udstede statsobligationer med op til 12 års løbetid med deraf følgende øget pres på renten på markedet for langfristede realkreditobligationer.

Det konservative folkeparti ønsker at stimulere den private opsparing for bl. a. derigennem at nedsætte behovet for udstedelse af statslige lånoptagelser og henviser i den forbindelse til det i denne folketingssamling fremsatte forslag om privat opsparing. På denne baggrund kan det konservative folkeparti ikke medvirke til gennemførelse af regeringens forslag.

Et *tredje mindretal* (socialistisk folkepartis medlem af udvalget) kan ikke medvirke til lovforslagets gennemførelse, men vil undlade at stemme om forslaget ved tredje behandling.

Et *fjerde mindretal* (Danmarks kommunistiske partis medlem af udvalget) indstiller lovforslaget til *forkastelse* og udtaler i denne forbindelse følgende:

Ligesom mindretallet til lovforslag nr. 217 i marts 1976 og til lovforslag nr. 230 i maj 1978 kunne konstatere, at en offentlig udstedelse af obligationer vil trykke kursen og dermed forhøje renteniveauet i Danmark til skade for byggeriet og erhvervenes konkurrenceevne, så har den efterfølgende udvikling til fulde bekræftet denne konstatering.

Når regeringen sammen med sin samarbejdspartnere nægter at bremse værdistigningen på jord og faste ejendomme, nægter at regulere importen, nægter at gøre noget ved de sorte penge og at øge beskatningen på de store kapitaler, bankprofitter og oliefund, vil mindretallet stemme imod forslaget.

Et *femte mindretal* (Danmarks retsforbunds medlem af udvalget) kan ikke medvirke til lovforslagets gennemførelse og indstiller det til *forkastelse*.

Ad II. Forslag til lov om optagelse af statslån i udlandet

Et *flertal* (udvalget med undtagelse af fremskridtspartiets, det konservative folkepartis og Danmarks retsforbunds medlemmer) indstiller lovforslaget til *vedtagelse uændret*.

Et *mindretal* (fremskridtspartiets medlemmer af udvalget) indstiller lovforslaget til *forkastelse*, bl. a. fordi det har været helt umuligt at få en afklaring af, hvor stort et betalingsbalanceunderskud der må påregnes for året 1979. Hidtil har dannelsen af SV-regeringen ikke bragt noget lyspunkt for dagen, tværtimod fremstår regeringen som lammet, og en fast og enig linje er umulig at få øje på. Fremskridtspartiet finder, at finansministerens fremsættelsestale indeholder en særdeles malplaceret bemærkning, nemlig den, at man for at spare folketingets tid be-

der om bemyndigelse under ét for et forventet helt års lånebehov.

Efter fremskridtspartiets opfattelse er det så alvorligt et forhold, det drejer sig om, at folketinget nok kunne have behov for at drøfte sagen flere gange i løbet af året. Fremskridtspartiet håber, at en lang række af folketingets partier vil vise ansvarlighed og sige nej til den voldsomme acceleration i gældssætningen af vort fædreland.

Et *andet mindretal* (det konservative folkepartis medlem af udvalget) konstaterer, at statens rente- og afdragsforpligtelse i disse år vokser med rivende hast, og at det er nødvendigt at sætte alvorligt ind heroverfor.

Det konservative folkeparti kan således ikke medvirke til så vid en lånebemyndigelse, der lader stå til i forholdet til den stærkt voksende gældsbyrde.

Det konservative folkeparti finder det ligeledes nødvendigt, inden yderligere lånebemyndigelse gives, at have mere eksakte tilkendegivelser fra regeringen, end tilfældet har været, af, hvordan man på længere sigt agter at løse tilbagebetalingsproblemerne.

Et *tredje mindretal* (Danmarks retsforbunds medlem af udvalget) kan ikke medvirke til lovforslagets gennemførelse og indstiller det til *forkastelse*.

Ændringsforslag

til

I. Forslag til lov om bemyndigelse til optagelse af indenlandske statslån

Af *finansministeren*, tiltrådt af et *flertal* (udvalget med undtagelse af Askjær Jørgensen (FP), Glønsgård (FP), Palle Simonson (KF), Alfred Andersen (SF), Freddy Madsen (DKP) og Flygaard (DR)):

Ny paragraf

Som ny paragraf indsættes:

»§ 4. Loven træder i kraft ved offentliggørelsen i Lovtidende.«

Bemærkninger

Restbemyndigelsen til udstedelse af indenlandske statslån i henhold til lov nr. 148 af 31. marts 1976, lov nr. 205 af 18. maj 1977 og lov nr. 224 af 24. maj 1978 er pr. 29. ja-

nuar 1979 nedbragt til 1.155 mill. kr., heraf 555 mill. kr. til udstedelse af statsobligationer. Under hensyn hertil samt til ønskeligheden af at undgå en midlertidig standsning af salget af statspapirer foreslås, at loven træder i kraft ved offentliggørelsen i Lovtidende.

Albertsen (S) fmd. Normann Andersen (S) Camre (S) Thomas Have (S)

Henning Jensen (S) Nørgaard Sørensen (S) Svend Erik Hovmand (V)

Bertel Haarder (V) nfmd. Askjær Jørgensen (FP) Glensgård (FP) Flygaard (DR)

Palle Simonsen (KF) Jens Møller (KrF) Alfred Andersen (SF) Freddy Madsen (DKP)

Eva Gredal (S) og Jes Schmidt (CD) havde ved betænkningens afgivelse orlov på grund af sygdom.

Partierne RV, VS og EP var ikke repræsenteret ved medlemmer i udvalget.

Bilag

Finansministeriet, den 19. januar 1979

Til finansudvalget

Finansudvalget har den 4. januar 1979 – bilag 23.45 – stillet følgende spørgsmål til skriftlig besvarelse:

1. Agter ministeren at udnytte hele beløbsrammen på 21 mia kr. i 1979?

Svar: I det fremsendte lovforslag om bemyndigelse til optagelse af indenlandske statslån er søgt en bemyndigelse til udstedelse af indenlandske obligationer på 21 mia kr. Denne beløbsramme er fastsat således, at den sammen med den samtidig søgte bemyndigelse på 4 mia kr. til udstedelse af gældsbeviser og den eksisterende restbemyndigelse vil give mulighed for en fuldstændig neutralisering af statsfinansernes likviditetsvirkninger i 1979. Den foreslåede fordeling af den samlede bemyndigelsesramme på obligationer og statsgældsbeviser er baseret på de hidtidige erfaringer omkring investorenes placeringsmønstre, hvorefter 70 pct. af den til enhver tid udestående gæld vedrører obligationer.

Forslaget om en bemyndigelsesramme på 21 mia kr. er således resultat af en beregning, der bl. a. er baseret på den forudsætning, at inddragelsen af likviditet ved hjælp af statspapirer skal svare til den likviditetsudvidelse, der forventes over statsfinanserne. Da udviklingen igennem 1979 i de øvrige likviditetsbestemmende faktorer – betalingsbalanceunderskuddet og den private kapitalimport – ifølge sagens natur på indeværende tidspunkt er

ukendt, og da afsætningen af obligationerne løbende vil blive tilpasset denne udvikling og markedsforholdene iøvrigt, er det ikke muligt på forhånd at opgøre behovet for salg af statsobligationer i 1979. En eventuel restbemyndigelse ved årets slutning vil, som det også er sket i dette forslag, blive taget i betragtning i forbindelse med et senere indenlandsk lånebemyndigelsesforslag.

Som fremhævet i bemærkningerne til lovforslaget lægger regeringen ud fra pengepolitiske hensyn afgørende vægt på, at der ikke på noget tidspunkt kan rejses tvivl om lånebemyndigelsens tilstrækkelighed, og man anser det derfor for nødvendigt, at der ved fastsættelsen af bemyndigelsens størrelse tages et rimeligt hensyn til usikkerhederne omkring den fremtidige likviditetsudvikling.

2. Hvis ikke – hvad vil så virkningerne være på beskæftigelsen, såfremt der udstedes obligationer på 15 mia kr.?

Svar: Som det fremgår af svaret på udvalgets første spørgsmål, er det ikke muligt på forhånd at opgøre behovet for salg af statsobligationer, idet det vil afhænge af udviklingen i samtlige likviditetsbestemmende faktorer. Af samme grund er det heller ikke muligt at svare på, hvad beskæftigelses- og rentevirkningen vil være af et givet salg af statsobligationer.

Der kan derimod gives en vis belysning af forskellen i virkninger af salg af alternative

størrelser. I et forløb, hvor der sælges mindre end i et andet forløb, må det i almindelighed antages, at det lille salg medfører en lavere rente end det større salg. En lavere rente vil på den ene side indebære en mindre tilskyndelse til privat låntagning i udlandet, herunder til refinansiering. Dette kan medføre en risiko for, at der opstår tvivl om finansieringen af betalingsbalanceunderskuddet. På den anden side må en lavere rente skønnes at medføre en større tilskyndelse til at investere i kapitalapparat og produktion, med en forøgelse af beskæftigelsen til følge. Denne betragtning forudsætter dog, at virksomhederne regner med, at der er tale om en stabil udvikling.

3. Hvor mange statsobligationer er i 1978 solgt til udlandet (fordelt efter obligationernes løbetider?)

Svar: Salget af danske statsobligationer til udlandet i 1978 opgjort til kursværdi har ifølge en foreløbig opgørelse fra Danmarks Nationalbank andraget 3,1 mia kr. I samme periode er indfriet eller tilbagesolgt statsobligationer for 1,2 mia kr. Nettosalget har således andraget 1,9 mia kr., opgjort til kursværdi. I nedenstående oversigt er salget af statsobligationer til udlandet i den nævnte periode fordelt på statslåneserier med forskellige løbetider, og den gennemsnitlige restløbetid ultimo 1977 og 1978 er angivet for hver af disse.

Salget af danske statsobligationer til udlandet i 1978 opgjort til kursværdi:

	Gennemsnitlig restløbetid		Brutto-salg mill. kr	Tilbage-salg indfrielser mill. kr.	Netto-salg mill. kr.
	ult. 1977	ult. 1978			
8 pct. og 10 pct. 1978/86.....	—	5,37	115	1	114
8 pct. og 10 pct. 1977/85.....	5,29	4,29	1021	75	946
8 pct. og 10 pct. 1976/83.....	3,08	2,58	603	226	377
8 pct. og 10 pct. 1976/81.....	2,08	1,58	700	286	414
10 pct. S 1981.....	2,20	1,70	68	33	35
10 pct. S 1979.....	1,20	—	136	102	34
10 pct. S 1978.....	—	—	—	305	+ 305
8 pct. stående lån 1981.....	3,08	2,08	150	11	139
8 pct. stående lån 1979.....	1,58	0,58	266	111	155
			3059	1150	1909

Som det fremgår af tabellen er salget af statsobligationer til udlandet hovedsagelig sket i de serier, der har længst gennemsnitlig restløbetid. Det bemærkes, at tallene for salg

i 8 pct. og 10 pct. 1978/86 kun dækker 2½ måned, idet disse serier først blev åbnet d. 16. oktober 1978.

KNUD HEINESEN

/ Bodil Rosenbeck

FINANSMINISTERIET

København, den 1. februar 1979.

Til finansudvalget.

Ved finansudvalgets skrivelse af 31. januar 1979, BIL. 23.55 er stillet følgende spørgsmål til skriftlig besvarelse:

Spørgsmål 4:

Ministeren bedes give et skøn over den positive kursvirkning for de indenlandske statslån, som er begrundet i, at det internationale pengemarked – med den i øvrigt i forhold til Danmark lave rentesats – kan foretage opkøb.

Svar:

En besvarelse af finansudvalgets spørgsmål forudsætter, at det er muligt at kvantificere rentevirkningen af et givet mindresalg af statspapirer på det indenlandske marked, hvor mindresalget svarer til salget af indenlandske statsobligationer til udlandet. Isoleret betraget vil et mindre salg af statspapirer medføre en tendens til rentefald, jvf. i øvrigt svar på udvalgets spørgsmål 2. Men forholdene varierer så meget på dette område, at erfaringerne fra de seneste år ikke giver grundlag for at foretage det ønskede skøn.

Udviklingen på obligationsmarkedet i løbet af januar måned illustrerer klart dette forhold. Selv om statens bruttokasseunderskud i januar har været af begrænset størrelse og man på basis af de foreliggende skøn for salget af statsobligationer til udlandet må antage, at dette underskud er blevet mere end dækket ind gennem det indenlandske salg, er den gennemsnitlige obligationsrente på statslån faldet næsten 1 pct.-point siden udgangen af december, mens renten på den øvrige del af obligationsmarkedet er faldet noget mindre.

Spørgsmål 5:

Såfremt hele rammebevillingen af indenlandske statslån på 21 milliarder blev afsat til udlandet, hvad skønner ministeren da, at den

effektive forrentning vil blive (heri ikke indregnet kursrisiko)?

Svar:

Indledningsvis skal bemærkes, at de indenlandske statsobligationer kun noteres på børsen i København, og at kursen på og dermed den effektive forrentning af disse papirer følger i alt væsentligt fastsættes i overensstemmelse med det danske renteniveau, selv om alle statsobligationer sælges i udlandet.

En situation, hvor samtlige statsobligationer bliver solgt til udlandet, således at den forventede likviditetstilgang over statsfinanserne i 1979 kun bliver neutraliseret gennem salg af statsgældsbeviser inden for den allerede givne og foreslåede bemyndigelses rammer, vil indebære en kraftig forøgelse af likviditeten hos pengeinstitutter, virksomheder og husholdninger. Virkningen heraf vil som tidligere nævnt være et rentefald, som kan tilskynde virksomhederne til at afvikle deres udenlandske gæld, der ultimo 1978 må skønnes at være af størrelsesordenen 60 mia kr. brutto, og hvoraf en betydelig del er af kortfristet karakter. Skønt salget af indenlandske statsobligationer til udlandet i en sådan situation vil være mere end rigeligt til at finansiere det løbende betalingsbalanceunderskud og afdragene på den offentlige udenlandske gæld, vil det på grund af rentefaldet være vanskeligt at sikre refinansieringen af den private udlandsgæld i tilstrækkeligt omfang til at undgå et pres på valutareserverne. Hertil kommer, at kapitalimport i form af salg af statsobligationer til udlandet er yderst kortfristet, idet obligationerne til enhver tid kan tilbagesælges og derved yderligere bringe valutareserverne i fare. Dette gælder især i perioder, hvor der af andre grunde måtte opstå usikkerhed om udviklingen i kronekursen.

Spørgsmål 6:

Ministeren bedes oplyse, hvordan salget af de indenlandske statsobligationer fordelte sig på forskellige købergrupper i 1978.

Svar:

Vedlagte oversigt udarbejdet af nationalbanken viser salget af indenlandske statsobligationer til udlandet i 1978 fordelt på primære køberlande.

En fordeling på endelige aftagerlande lader sig ikke foretage.

Spørgsmål 7:

Hvilke grupper har hovedsagelig foretaget opkøb i januar måned 1979, og hvorledes fordelte salget på de 600 mill. sig på disse grupper? I svaret bedes ministeren desuden opgive de typiske nationaliteter, som foretager investeringer i de indenlandske statsobligationer.

Svar:

Salget af statsobligationer til udlandet i hele januar kan på basis af foreliggende oplysninger nu skønnes at have andræget ca. 800 mill. kr. brutto. En fordeling af dette skøn på landegrupper lader sig ikke foretage på indeværende tidspunkt, men de typiske nationaliteter fremgår for så vidt angår året 1978 af svaret på spørgsmål 6.

Spørgsmål 8:

Med det kæmpeudbud af indenlandske og udenlandske lånoptagelser, som det offentlige foretager, finder ministeren da ikke, at det bør overvejes, om en langt større del af lånoptagelserne bør foretages i danske kroner? Dette kan f. eks. ske gennem udstedelse af statspapirer i danske kroner, som afsættes til udlandet. Mener ministeren, at en sådan »spillen på 2 heste« vil virke gavnligt for den danske valutas muligheder for at stabilisere sig?

Svar:

Udstedelse af danske kroneobligationer, som alene noteres på børser i udlandet, vil være et dårligt alternativ til optagelse af lån i udenlandsk mønt. Udenlandske kroneobligationer vil kun kunne afsættes, såfremt den effektive rente vurderes at være tilstræk-

kelig høj til også at dække kronekursrisikoen for de udenlandske investorer. Hvis der samtidig med salget af kroneobligationer over udenlandske børser sælges indenlandske statsobligationer på børsen i København, må man under forudsætning af de gældende kapitaldirektiver inden for EF forvente, at renten på de udenlandske kroneobligationer vil komme til at ligge på niveau med de indenlandske obligationer, idet investorerne i modsat fald vil se en fordel i at omlægge til indenlandske kroneobligationer.

På grund af det relativt høje indenlandske renteniveau, betyder dette, at kroneobligationer bliver dyrere for staten end lån i fremmede valutaer, hvorfor det næppe vil have nogen gavnlig virkning på mulighederne for at stabilisere den danske valuta.

Spørgsmål 9:

Ministeren bedes oplyse, hvorledes de øvrige EF-lande foretager salg af statspapirer, og i hvilket omfang disse papirer forbeholdes de nationale pengemarkeder.

Svar:

Der anvendes en lang række emissionsmetoder ved salg af statspapirer i EF-landene. Disse metoder omfatter bl. a. løbende emission, som det er tilfældet ved salget af danske statspapirer, forskellige auktionsformer samt syndikerede emissioner, hvor en gruppe af finansielle institutioner overtager lånet med henblik på videresalg. De anvendte emissionsmetoder er i vid udstrækning begrundet i traditioner og i det pågældende lands finansielle struktur.

Emissionsmetoden er ikke et egnet instrument, hvis det ønskes, at papirerne forbeholdes de nationale pengemarkeder. Dette hænger sammen med, at udlændinge kan erhverve papirerne på de sekundære markeder.

Begrænsninger i udlændinges adgang til at erhverve statspapirer kan derimod i et vist omfang direkte eller indirekte gennemføres ved fastlæggelsen af papirernes vilkår. Som eksempler på lånevilkår, der kan begrænse salget til udlandet, kan nævnes manglende omsættelighed, mulighed for indregning ved opgørelsen af kreditinstitutterts pligtige kassereserver og fordelagtige belåningsmuligheder i centralbanken, dvs. forhold, der gør papi-

rerne særligt attraktive for indenlandske investorer.

Alle EF-lande har i henhold til EFs kapitaldirektiver liberaliseret udlændinges adgang til at købe børsnoterede værdipapirer udtrykt i hjemlandets valuta. Liberaliseringsforpligtelsen omfatter imidlertid ikke pengemarkedspapirer, herunder statspapirer, der kan henregnes hertil. De danske statsgældsbeviser er ifølge disse bestemmelser undtaget fra liberalisering. Der er imidlertid mulighed for at gennemføre restriktioner på områder, hvor der er gennemført liberaliseringer, når der kan henvises til betalingsbalancelancevanskeligheder, til forstyrrelser af kapitalmarkedets funktion eller til uønsket kapitaltilstrømning. Vesttyskland har således gennemført forbud mod udlændinges køb af DM-obligationer med restløbetider på 4 år og derunder.

Spørgsmål 10:

Ministeren bedes oplyse, hvor stor den totale rente- og afdragsbyrde (fordelt på inden- og udenlandske statslån) for den offentlige sektor og med de ansøgte bemyndigelser vil være i årene 1980, 81, 82, 83, 84 og 85 under forudsætning af, at salget sker på de samme betingelser som hidtidige statspapirer. I svaret skal der ses bort fra de forpligtelser, som efter regeringens fremtidige finanspolitik vil blive påført samfundet efter 31. december 1979.

Svar:

I tabel I vises en oversigt over renter og

afdrag af *den indenlandske statsgæld* inkl. obligationsgæld stiftet før 1975.

Beregningerne er for 1979 gennemført under forudsætninger svarende til dem, der ligger til grund for finanslovbudgetteringen. Der forudsættes således i 1979 en nominal låntagning på 20 mia kr. ud over gensalg af statsgældsbeviser. Den herefter resterende lånebemyndigelse efter det foreliggende lovforslag ved udgangen af 1979 forudsættes anvendt i 1980, hvor der endvidere ikke er forudsat gensalg af indløste statsgældsbeviser.

Der er ved beregningerne ikke forudsat lukning af eksisterende og åbning af nye obligationsserier.

Renter og afdrag på udenlandske offentlige lån.

Størrelsen af den *offentlige låntagning i udlandet* i 1979 vil afhænge af den private kapitalimports størrelse. Det er ved beregningen af renter og afdrag i perioden 1980-85 forudsat, at der hjemtages lån for 8 mia kr. i 1979, hvoraf staten låner 7 mia kr., mens andre offentlige låntagere låner 1 mia kr.

De 7 mia kr. omfatter bl. a. hjemtagning af 500 mill. \$-lånet, der aftales den 10. marts 1978. For den resterende del af bemyndigelsen i henhold til L 223 1978 og dette forslag er det hensigten i løbet af 1979 at indgå aftale om lån til hjemtagning efter 1979.

Under disse forudsætninger og på basis af den udestående gæld ultimo 1978 er der i tabel 2 vist en oversigt over renter og afdrag på den offentlige udlandsgæld i perioden 1980-85.

KNUD HEINESEN

Tabel 1.

Renter og afdrag af indenlandsk statsgæld.

mia kr.	1979 ¹⁾	1980	1981	1982	1983	1984	1985
Renter af samlet gæld	4,3	5,1	4,2	2,7	2,0	1,3	0,8
Afdrag af obligationsgæld	6,8	7,8	10,5	7,5	7,5	5,1	5,1
Indløsning af statsgældsbeviser	9,7	12,6	7,4	-	-	-	-

¹⁾ FL 1979

Anm.: Det er ved beregningen forudsat, at der lånes for nominelt 20 mia kr. i 1979 ud over gensalg af statsgældsbeviser. Restbe-

myndigelsen efter forslaget ved udgangen af 1979 er forudsat udnyttet i 1980, hvorefter der ikke er forudsat ny låntagning. Det er endvidere forudsat, at der ikke foretages gensalg af indløste statsgældsbeviser i 1980.

Tabel 2.

Renter og afdrag af offentlig udlandsgæld.

mia kr.	1980	1981	1982	1983	1984	1985
<i>Renter</i>						
stat	2.1	2.0	1.7	1.3	1.0	0.6
andre offentlige låntagere	0.9	0.8	0.8	0.7	0.5	0.4
i alt	3.0	2.8	2.5	2.0	1.5	1.0
ny låntagning i 1979 ¹⁾	0.8	0.8	0.8	0.8	0.7	0.6
i alt	3.8	3.6	3.3	2.8	2.2	1.6
<i>Afdrag</i>						
stat	1.2	2.5	4.4	5.2	4.8	4.0
andre offentlige låntagere	1.1	1.2	1.2	1.7	1.5	1.5
i alt	2.3	3.7	5.6	6.9	6.3	5.5
ny låntagning i 1979	0.0	0.0	0.0	1.0	1.0	1.0
i alt	2.3	3.7	5.6	7.9	7.3	6.5
renter og afdrag i alt	6.1	7.3	8.9	10.7	9.5	8.1

¹⁾ forudsat forrentet med 10 pct. p.a.

København, den 1. februar 1979

Opgørelse af køb/salg af statsobligationer fordelt på lande for året 1978:

	Indtægt mill. kr.	Udgift mill. kr.	Netto mill. kr.
Belgien/Luxembourg	1.119	294	825
Frankrig	37	11	26
Holland	113	50	63
Irland	9	0	9
Italien	5	2	3
England	340	142	198
Tyskland	599	316	283
EF-lande i alt	2.222	815	1.407
Schweiz/Liechtenstein	335	150	185
Norge	90	43	47
Sverige	7	4	3
Finland	4	2	2
Spanien	26	9	17
Liberia	30	0	30
Bermuda	86	5	81
Bahamas	23	15	8
Cayman Islands	11	34	÷ 23
USA	141	56	85
Japan	12	0	12
Philippinerne	27	3	24
Andre	50	17	33
Total	3.064	1.153	1.911

Grundlaget for opgørelsen er de på betalingsanmeldelserne m. v. givne oplysninger om købers/sælgers hjemland.

Opmærksomheden henledes på, at køber/

sælger ofte er et pengeinstitut, der handler i kommission, og at den endelige køber/sælger således kan være hjemmehørende i et andet land.